

**ความต้องการและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์
ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง***
**UNDERGRADUATE STUDENTS' NEEDS AND SATISFACTION TOWARDS
ENGLISH GRAMMAR TEACHING AT KING MONGKUT'S UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY NORTH BANGKOK, RAYONG CAMPUS**

กาญจนา จันทรพราหมณ์

Kanjana Chanphram

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Thailand

Email: kanjana.c@fba.kmutnb.ac.th

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความต้องการและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดกับนักศึกษาจำนวน 364 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว หากพบความแตกต่างเป็นรายกลุ่มจะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบอีกครั้งเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบของ Scheffe และวิเคราะห์คำตอบแบบปลายเปิดโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 โดยภาพรวม นักศึกษาต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ละเอียดและชัดเจน และพึงพอใจที่ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล ผลการเปรียบเทียบระดับความต้องการและความพึงพอใจด้านเพศไม่แตกต่างกัน ด้านความต้องการ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ต้องการมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ต้องการมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 และระหว่าง 2.50 - 2.99 ด้านความพึงพอใจ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 พึงพอใจมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 พึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 ผลการวิเคราะห์คำตอบแบบปลายเปิด พบว่าส่วนใหญ่ผู้สอน สอนตามบทเรียนในหนังสือ โดยมีการยกตัวอย่าง

* Received 1 October 2020; Revised 13 November 2020; Accepted 14 November 2020

แบบทดสอบ และแบบฝึกหัด ส่วนนักศึกษาต้องการให้ผู้สอนใช้เกมหรือสื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย สนุกสนาน ไม่เครียด และไม่น่าเบื่อ

คำสำคัญ: ความต้องการ, ความพึงพอใจ, การเรียนการสอน, ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, ปริญญาตรี

Abstract

The Objectives of this research article were to study and compare undergraduate students' needs and satisfaction towards English grammar teaching at King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Rayong Campus. An open-ended questionnaire was used with 364 students obtained by using a simple random sampling. The statistical data analysis comprised frequency, percentage, mean, standard deviation, t - test, content analysis and One-way ANOVA. If any differences occurred, the Scheffe test would be applied for further analysis and comparison. The research results indicated that most of the students were females in their second year with a GPA higher than or equal to 3.00. Overall, students were needed teachers towards thorough point-by-point explanation on grammar structure as well as their satisfactions with the teachers' grammatical error correction for individual writing task. According to the comparison of students' need levels, there was no difference in terms of gender. The juniors were more satisfied than the freshmen. Students with a GPA higher than or equal to 3.00 had higher need levels than those with a GPA lower than 2.50 and between 2.50 - 2.99. According to the comparison results of students' satisfaction levels, there was no difference in terms of gender. The sophomores were more satisfied than the freshmen. Students with a GPA lower than 2.50 were more satisfied than those with a GPA between 2.50 - 2.99. For results of content analysis, it was commented that most teachers followed textbook lessons with examples, quizzes and exercises. In terms of students' needs, it was suggested that teachers use diverse games and teaching materials which are fun, stressless, and not boring.

Keywords: Needs, Satisfaction, Teaching, English Grammar, Undergraduate Students

บทนำ

หลังจากที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการ ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเตรียมความพร้อมจัดทำแผนปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้ระบบการศึกษาไทยมีคุณภาพได้มาตรฐานทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ในระดับนานาชาติ ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญและเป็นที่นิยมใช้มากที่สุดในฐานะเป็นภาษากลางที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร โดยมีสถานะเป็นภาษาอังกฤษนานาชาติ (เยาวลักษณ์ ยิมอ่อน, 2557) หลายๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการตื่นตัวและเร่งพัฒนาจัดทำหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ยกกระดับและเพิ่มทักษะความสามารถ ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากำลังคนในระดับประเทศของกระทรวงแรงงาน ที่ต้องการเร่งส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ (กระทรวงแรงงาน, 2555) ในส่วนของหน่วยงานด้านการศึกษา ประธานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) ได้ลงนามในประกาศสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (สกอ.) เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษา จัดทำแผนเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายโดยมีตัวชี้วัดและมีการประเมินผลที่ชัดเจน พร้อมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสและเสริมแรงจูงใจให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง และให้นักศึกษาทุกคนทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐาน โดยสามารถเทียบเคียงผลกับ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) โดยสถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณานำผลการทดสอบความรู้ทางภาษาอังกฤษบันทึกในใบรับรองผลการศึกษาหรือจัดทำเป็นประกาศนียบัตร โดยเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป (ประชาชาติธุรกิจ, 2559)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคแห่งหนึ่งที่มีหน้าที่สำคัญ คือ การผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นกำลังคนในสาขาวิชา ต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา โดยส่งเสริมและมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาสร้างสรรคักศึกษาให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรมระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ทางมหาวิทยาลัยได้ขานรับนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการจัดการทดสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาด้วยเช่นกัน พร้อมทั้งสอดแทรกทักษะทางภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตรเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้กับนักศึกษารอบด้าน โดยทุกหลักสูตรกำหนดให้มีวิชาภาษาอังกฤษซึ่งนักศึกษาทุกคนและทุกสาขาวิชาต้องเรียนอย่างน้อย 1 วิชา เช่น วิชาภาษาอังกฤษ 1 ซึ่งเป็นวิชาที่นักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน

และการเขียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้น โดยบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษทั้งหมดเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ผู้สอนยังฝึกให้ผู้เรียนอภิปรายเป็นคู่และกลุ่มด้วย มีการสนทนาสั้นๆ รวมถึงอ่านข้อความทางวิชาการและข้อมูลทั่วไป (กลุ่มงานหลักสูตรและพัฒนาคณาจารย์, 2558)

อย่างไรก็ตาม การที่จะพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งคือ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่จะขับเคลื่อนพลังการปฏิรูปการศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัยเรื่อง “ความต้องการและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง” เพื่อสำรวจระดับความต้องการและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการหลักสูตรและระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์ให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ตอบโจทย์ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง ที่ลงทะเบียนและสอบผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ 2 จำนวน 3,996 คน (กองบริการการศึกษา, 2563)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวนทั้งหมด 364 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณหาขนาดตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ (ธำนิษฐ์ ศิลป์จารุ, 2557)

1.3 การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยผู้วิจัยได้ทำการขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม อธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคลตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องมือคอมพิวเตอร์ต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งมีการคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับร่างภายหลังการนำไปทดลองใช้ โดยแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.53 – 0.89 ในส่วนของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ได้คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.95 และความพึงพอใจต่อวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.96 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ สถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินแบ่งเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท โดยใช้การแจกแจงความถี่แบบ 5 - point Likert Scale เพื่อเรียงลำดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 18 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินแบ่งเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท โดยใช้การแจกแจงความถี่แบบ 5-point Likert Scale เพื่อเรียงลำดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีการสอน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ด้านการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผู้สอน

ใช้ และความต้องการของนักศึกษาด้านวิธีการสอนหรือกิจกรรมการสอนอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ โดยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ มาเปลี่ยนเป็นรหัสตัวเลขแล้วบันทึกลงในโปรแกรม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามลำดับ 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การคำนวณหาข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ใช้วิธีการหาค่าความถี่แล้วสรุปออกมาเป็นคำร้อยละ

3.2 การคำนวณหาข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.3 การเปรียบเทียบความต้องการและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยการทดสอบทีสำหรับสถานภาพด้านเพศ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่มสำหรับตัวแปรด้านชั้นปีที่กำลังศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีที่พบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการของ Scheffe

3.4 การคำนวณหาข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากแบบสอบถามตอนที่ 4 ที่มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าความถี่และคำร้อยละ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย

ผลการวิจัย

1. ความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง

ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวม นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ละเอียดอย่างละเอียด มีระดับความต้องการมากที่สุดรองลงมา ได้แก่ ต้องการให้ผู้สอนสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน เช่น เกม เพลง เป็นต้น ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสอนไวยากรณ์ในรูปแบบที่หลากหลายไม่น่าเบื่อ ต้องการฝึกการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ต้องการเรียนไวยากรณ์เฉพาะบาง

เรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ต้องการให้ผู้สอนใช้ภาษาไทยในการอธิบาย กฎโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ต้องการฝึกการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ต้องการให้ผู้สอนแทรกการใช้ไวยากรณ์ในกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร ต้องการให้มีการฝึก พูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนสามารถจำได้ ต้องการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการฝึกแต่งประโยคใหม่ ๆ ด้วยตนเองแล้วผู้สอนตรวจแก้ไข ข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง ต้องการเรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ ให้ตัวอย่างประโยคแล้วทำแบบฝึกหัด ต้องการฝึกเขียนประโยคสั้น ๆ อธิบายรูปภาพโดยใช้ ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ เมื่อการเขียนสำเร็จ ให้ผู้สอนช่วยแก้ไขไวยากรณ์ให้ถูกต้อง ต้องการ เรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการให้ตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยคและช่วยกันสรุปเป็นหลัก กฎเกณฑ์แล้วทำแบบฝึกหัด ต้องการเรียนไวยากรณ์ผ่านบทอ่านที่น่าสนใจแล้วสรุป กฎเกณฑ์การใช้ภายหลัง และน้อยที่สุด ได้แก่ ต้องการให้ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบาย กฎโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชาย โดยภาพรวม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ผู้สอนสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมที่เน้นความ สนุกสนาน เช่น เกม เพลง เป็นต้น และนักศึกษาเพศหญิง มีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก โดยต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด ด้านชั้น ปีที่กำลังศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด นักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยภาพรวม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ ทีละประเด็นอย่างละเอียด นักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยภาพรวม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด และนักศึกษาชั้นปี ที่ 4 หรือสูงกว่า โดยภาพรวม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการเรียนไวยากรณ์ เฉพาะบางเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการ สอนไวยากรณ์ในรูปแบบที่หลากหลายไม่น่าเบื่อ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษา ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 โดยภาพรวม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการ ให้ผู้สอนใช้ภาษาไทยในการอธิบายกฎโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นักศึกษาที่มีคะแนน เฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 โดยภาพรวม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ผู้สอน อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูง กว่าหรือเท่ากับ 3.00 โดยภาพรวม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ผู้สอน อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด

2. ความพึงพอใจต่อวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง ที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 75.00) กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 30.80) โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 (ร้อยละ 53.00)

โดยภาพรวมพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยรายชื่อที่ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ละเอียดอย่างละเอียด ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่ม ผู้สอนใช้เกมในการสอนไวยากรณ์ ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะอื่น ๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ผู้สอนให้นักศึกษาเขียนประโยคสั้น ๆ อธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ หลังจากนั้นจึงช่วยแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ผู้สอนใช้ภาษาไทยในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์ ผู้สอนสอนโครงสร้างไวยากรณ์โดยแทรกอยู่ในเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์ ผู้สอนใช้ชุดฝึกหรือแบบฝึกรูปแบบต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้ฝึกหัด ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์ ผู้สอนเริ่มจากอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ ยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด ผู้สอนให้นักศึกษาแปลประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ผู้สอนให้นักศึกษาพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนจำได้ ผู้สอนเริ่มจากให้ตัวอย่างประโยคและวลีอย่างพอเพียงและให้นักศึกษาช่วยกันสรุปเป็นหลักและกฎเกณฑ์แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด ผู้สอนให้นักศึกษาเขียนแต่งประโยคตามโครงสร้างที่ปรากฏในแบบฝึกหัดในตำราเรียน ผู้สอนให้นักศึกษาพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนจำได้แล้วให้ใช้คำใหม่เข้าเทียบแทน และน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้สอนให้นักศึกษาทำรายงานเกี่ยวกับหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด ตามลำดับเมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชาย มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่ม และนักศึกษาเพศหญิง มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล ด้านชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่ม นักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ผู้สอนใช้เกมในการสอนไวยากรณ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ผู้สอนใช้เกมในการสอนไวยากรณ์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า

โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ละเอียดอย่างละเอียด นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดที่ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง เมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่กำลังศึกษา โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 6 รายการ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการให้ผู้สอนแทรกการสอนไวยากรณ์ในกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ละเอียดอย่างละเอียด พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 4 ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการฝึกเขียนประโยคสั้น ๆ อธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระเมื่อการเขียนสำเร็จผู้สอนช่วยสรุปแก้ไขไวยากรณ์ให้ถูกต้อง พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการให้ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายกฎโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการฝึกแต่งประโยคใหม่ ๆ ด้วยตนเองแล้วผู้สอนตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 และ 2.50 - 2.99 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 11 รายการ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ให้ตัวอย่างประโยคแล้วทำแบบฝึกหัด

พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 และ 2.50 - 2.99 ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการ เรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการให้ตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยคและช่วยกันสรุปเป็นหลัก หรือกฎเกณฑ์แล้วทำแบบฝึกหัด พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้า ต้องการให้ผู้สอนแทรกการสอนไวยากรณ์ในกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร ไม่มีความ แตกต่างกัน ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการให้มีการฝึกพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีใน โครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนสามารถจำได้ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ย สะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ละเอียดอย่าง ละเอียด พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 และ 2.50 - 2.99 ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้า ต้องการให้ผู้สอนสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน เช่น เกม เพลง เป็นต้น ไม่ มีความแตกต่างกัน ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการให้ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายกฎ โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ไม่มีความแตกต่างกัน ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการฝึกการ แปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ไม่มีความแตกต่างกัน ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการใช้ ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการฝึกแต่งประโยคใหม่ๆ ด้วยตนเองแล้วผู้สอนตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด ให้ถูกต้อง พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 และ 2.50 - 2.99 ในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้า ต้องการเรียนไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาที่มี คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 และในข้อที่ระบุว่าข้าพเจ้าต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการ สอนไวยากรณ์ในรูปแบบที่หลากหลายไม่น่าเบื่อ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า หรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพึงพอใจต่อวิธีการสอนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร เหนือ วิทยาเขตระยอง จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง เมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้าน ชั้นปีที่กำลังศึกษา โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 9 รายการ เมื่อ เปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ในรายข้อที่ผู้สอนสอนโครงสร้างไวยากรณ์โดยแทรกอยู่ในเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่มีความแตกต่างกัน ในรายข้อผู้สอนให้นักศึกษาแปลประโยค

จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายข้อผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ละเอียดอย่างละเอียด ไม่มีความแตกต่างกัน ในรายข้อที่ผู้สอนให้นักศึกษาเขียนประโยคสั้น ๆ อธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระหลังจากนั้นผู้สอนจึงช่วยแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ผู้สอนจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์ ไม่มีความแตกต่างกัน ในรายข้อที่ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายข้อที่ผู้สอนใช้เกมในการสอนไวยากรณ์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายข้อที่ผู้สอนใช้ภาษาไทยในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และในรายข้อที่ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะอื่น ๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 10 รายการ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ในรายข้อที่ผู้สอนเริ่มจากการอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ ยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 ในรายข้อที่ผู้สอนเริ่มจากให้ตัวอย่างประโยคและวลีอย่างพอเพียงและให้นักศึกษาช่วยกันสรุปเป็นหลักและกฎเกณฑ์แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด ไม่มีความแตกต่างกัน ในรายข้อที่ผู้สอนให้นักศึกษาพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆ ครั้งจนจำได้ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 และสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 ในรายข้อที่ผู้สอนให้นักศึกษาพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆ ครั้งจนจำได้แล้วให้ใช้คำใหม่เข้าเทียบแทน พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 และสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ในรายข้อที่ผู้สอนให้นักศึกษาทำรายงานเกี่ยวกับหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ในรายข้อที่ผู้สอนใช้ชุดฝึกหรือแบบฝึกรูปแบบต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้ฝึกหัด พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 ในรายข้อผู้สอนให้นักศึกษาเขียนแต่งประโยคตามโครงสร้างที่ปรากฏในแบบฝึกหัดในตำราเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษา

ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 ในรายชื่อที่ผู้สอนให้นักศึกษาเขียนประโยชน์ๆ อธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ หลังจากนั้นผู้สอนจึงช่วยแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 ในรายชื่อผู้สอนจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 และในรายชื่อที่ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะอื่น ๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ไม่มีความแตกต่างกัน

5. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักศึกษา ด้านการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผู้สอนใช้ พบว่า มากที่สุด ได้แก่ ผู้สอนสอนตามบทเรียนในหนังสือ โดยมีการยกตัวอย่าง แบบทดสอบ และแบบฝึกหัด รองลงมา ได้แก่ การที่ผู้สอนใช้สื่อมัลติมีเดีย หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษในห้องเรียน เช่น เกม ภาพ เพลง ภาพยนตร์ วิดีโอ หรือรายการทีวี เป็นต้น ผู้สอนให้นักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน เช่น ให้ฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษตามบทเรียน ฝึกอ่านคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษ ฝึกสะกดคำ ฝึกออกเสียง ฝึกพูดคุยตามบทสนทนาหรือพูดหน้าชั้นเรียน เป็นต้น ผู้สอนใช้เกมออนไลน์ โปรแกรมออนไลน์ สื่อออนไลน์ หรือเว็บไซต์ มาใช้เป็นสื่อช่วยในการเรียนการสอน เช่น โปรแกรม Cisco Webex Meetings, Line, Kahoot, Google Classroom, YouTube และ Facebook เป็นต้น และน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้สอนบรรยายเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ เน้นเนื้อหาที่สำคัญ แล้วอธิบายหรือสรุปอีกครั้งเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย ตามลำดับ

การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ด้านความต้องการในวิธีการสอนหรือกิจกรรมการสอนอื่น ๆ ของนักศึกษา พบว่า มากที่สุด ได้แก่ ความต้องการให้ผู้สอนใช้เกมหรือสื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย สนุกสนาน ไม่เครียด และไม่น่าเบื่อ รองลงมา ได้แก่ ความต้องการให้ผู้สอนอธิบายเนื้อหาโดยเริ่มจากง่ายไปยาก และเนื้อหาตรงกับการใช้งานจริง พร้อมทั้งอธิบายและยกตัวอย่างประกอบโดยละเอียด ให้สามารถเข้าใจได้ง่าย และชัดเจน ต้องการให้ผู้สอนเน้นการฝึกอ่านหรือฝึกพูดคุยสนทนาเป็นภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ให้ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในแต่ละบทเรียนเป็นภาษาไทยควบคู่ไปกับภาษาอังกฤษ และให้ผู้สอนคนไทยช่วยสอนในห้องเรียนด้วยในกรณี que ผู้สอนหลักเป็นชาวต่างชาติ ต้องการให้มีการสอนเสริมหรือปูพื้นฐานภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาที่ไม่เก่งภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่ม หรือเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปรึกษาหรือสอบถามเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ต้องการให้ผู้สอนใช้เทคนิคหรือวิธีการสอนที่น่าสนใจและหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนตลอดเวลา เพื่อให้

บรรยากาศในห้องเรียนมีความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และไม่เครียดจนเกินไป และน้อยที่สุดได้แก่ ความต้องการให้ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในแต่ละบทเรียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดโดยไม่มีการใช้ภาษาไทย ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเมื่อวิเคราะห์ระดับความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษามีความต้องการไปในทิศทางเดียวกัน โดยต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด สอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน เช่น เกม เพลง เป็นต้น และมีการจัดกิจกรรมการสอนไวยากรณ์ในรูปแบบที่หลากหลายไม่น่าเบื่อ ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความต้องการเพิ่มเติมโดยต้องการให้ผู้สอนใช้ภาษาไทยในการอธิบายกฎโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า มีความต้องการเพิ่มเติม โดยต้องการเรียนไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษา มีความตระหนักว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเวสต์ (บัณฑิต อนุญาหงส์, 2559) ที่ได้วิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนภาษาของผู้เรียนไว้ว่า การวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียน เป็นการวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ หรือรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การวิเคราะห์ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียนนั้นได้ใช้หลักการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน สถานการณ์ความรู้เป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการ ความขาดแคลนความรู้ทางด้านภาษาในบางประการของผู้เรียนมาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้วิเคราะห์ได้ทราบถึงความขาดแคลน และความต้องการในการเรียนของผู้เรียนนั้นด้วย

จากผลการวิจัยเมื่อวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวม นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะในเวลาที่ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด และผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคลและรายกลุ่ม ในขณะเดียวกันผู้สอนใช้เกมในการสอนไวยากรณ์ ทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน ไม่เครียดหรือกดดันจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาสมหามาตต์ เกี่ยวกับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 โดยผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อ

รูปแบบเทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้สอนในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประเด็นที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบวิธีการสอนของผู้สอน ได้แก่ ผู้สอนสอนโครงสร้างไวยากรณ์แบบอธิบายโครงสร้าง ยกตัวอย่าง และทำแบบฝึกหัด โดยแทรกอยู่ในเนื้อหาและกิจกรรมการสอน และผู้สอนจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ใช้สื่อที่น่าสนใจ เพลง เทคนิคการจำ การทำแบบฝึกหัดซ้ำ ๆ การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การอธิบายอย่างละเอียด การแสดงบทบาทสมมติ การสอนนอกห้องเรียน เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน การทำงานกลุ่ม และการฝึกเขียนประโยคจากเรื่องที่เรียน (กาโสม หมดเด้น, 2559)

จากผลการวิจัยเมื่อวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการและความพึงพอใจในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่ามีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาผลของระดับความต้องการและความพึงพอใจจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความต้องการและความพึงพอใจ น้อยกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 หรือสูงกว่า ทั้งในภาพรวมและทุกรายข้อ โดยในข้อที่ระบุว่าผู้สอนให้นักศึกษาเขียนประโยคสั้นๆ อธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ หลังจากนั้นผู้สอนจึงช่วยแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความต้องการและความพึงพอใจ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นอกจากนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ต้องการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการฝึกแต่งประโยคใหม่ ๆ ด้วยตนเองแล้วผู้สอนตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้องเพิ่มเติมอีกด้วย นอกจากนี้ ความพึงพอใจในข้อที่ระบุว่าผู้สอนจัดกิจกรรมโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะอื่น ๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) และผู้สอนใช้เกมในการสอนไวยากรณ์ ยังสอดคล้องกับความต้องการให้ผู้สอนแทรกการสอนไวยากรณ์ในกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นอกจากนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 มีความต้องการเรียนไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องที่สมารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันเพิ่มเติมด้วย อย่างไรก็ตาม นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 มีความพึงพอใจที่ผู้สอนใช้ภาษาไทยในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความต้องการให้ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายกฎโครงสร้างไวยากรณ์ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สำหรับด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 ทั้งในภาพรวมและเกือบทุกรายข้ออย่างมีนัยสำคัญ ในส่วนของความต้องการพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 และ 2.50 - 2.99 ทั้งในภาพรวมและทุกรายข้อ โดยในข้อที่ระบุว่าผู้สอนเริ่มจากอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ ยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด และให้พูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนจำได้ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความ

ต้องการและความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 และ 2.50 - 2.99 โดยต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียดและเป็นเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันเพิ่มเติมด้วย นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความพึงพอใจในข้อที่ระบุว่าผู้สอนจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 ซึ่งสอดคล้องกับ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ที่ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสอนไวยากรณ์ในรูปแบบที่หลากหลายไม่น่าเบื่อ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกวลี ผังดี และพิมพ์รดา ครองยุติ เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจระดับปานกลาง ที่ผู้สอนมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาอังกฤษและการสืบค้นข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน มีการใช้สื่อและเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษาอย่างเหมาะสม มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด ได้อภิปรายซักถาม และแสดงความคิดเห็น เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้คิดวิเคราะห์และปฏิบัติกิจกรรม (เกวลี ผังดี และพิมพ์รดา ครองยุติ, 2556)

จากผลการวิจัยเมื่อวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักศึกษา ด้านการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผู้สอนใช้ พบว่า ผู้สอนสอนตามบทเรียนในหนังสือ โดยมีการยกตัวอย่าง แบบทดสอบ และแบบฝึกหัด และบรรยายเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ เน้นเนื้อหาที่สำคัญ แล้วอธิบายหรือสรุปอีกครั้งเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย อีกทั้งยังใช้สื่อมัลติมีเดีย หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษในห้องเรียน และนำเกมออนไลน์ โปรแกรมออนไลน์ สื่อออนไลน์ หรือเว็บไซต์ มาใช้เป็นสื่อช่วยในการเรียนการสอนอีกด้วย นอกจากนี้ผู้สอนยังให้นักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน เช่น ให้ฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษตามบทเรียน ฝึกอ่านคำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษ ฝึกสะกดคำ ฝึกออกเสียง ฝึกพูดคุยตามบทสนทนาหรือพูดหน้าชั้นเรียน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนัช ตนบุญ ที่ทำการวิเคราะห์แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ณ มหาวิทยาลัยมาลายา ประเทศมาเลเซีย และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ณ มหาวิทยาลัยมาลายา ประเทศมาเลเซีย และมหาวิทยาลัยส่วนมากในประเทศไทย มีการใช้กลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเองได้อย่างแท้จริง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการจัดการเรียนรู้โดยการทำ

โครงการ นอกจากนี้ ยังพบว่ามหาวิทยาลัยในประเทศไทย มีการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล โดยมักใช้วิธี Active Learning ซึ่งมีกิจกรรมในห้องเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็น Active learners ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ด้านภาษาควบคู่กับการพัฒนาด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการทำงาน ทั้งงานเดี่ยวและการทำงานเป็นทีม และทักษะการสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์ โดยผู้เรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในห้องเรียนและผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศการเรียนรู้แบบอิสระ ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายไม่เกิดความเครียด และช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจด้านบวกในการเรียนและช่วยเพิ่มความรู้สึกระบบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นได้ (นันทนัช ตนบุญ, 2560)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ละเอียดอย่างละเอียด โดยเฉพาะนักศึกษาเพศหญิง นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 และสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ส่วนนักศึกษาเพศชาย ต้องการให้ผู้สอนสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า ต้องการเรียนไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสอนไวยากรณ์ในรูปแบบที่หลากหลายไม่น่าเบื่อ และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 ต้องการให้ผู้สอนใช้ภาษาไทยในการอธิบายกฎโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ด้านความพึงพอใจโดยภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ในข้อที่ระบุว่าผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่มและรายบุคคล ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 มีความพึงพอใจเพิ่มเติมในข้อที่ระบุว่าผู้สอนใช้เกมในการสอนไวยากรณ์ และนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีความพึงพอใจเพิ่มเติมในข้อที่ระบุว่าผู้สอนอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ละเอียดอย่างละเอียด จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ด้านชั้นปีที่กำลังศึกษา โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 มีความต้องการและความพึงพอใจมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 และสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความต้องการและความพึงพอใจ มากกว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 สำหรับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ด้านการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผู้สอนใช้มากที่สุด คือผู้สอนสอนตามบทเรียนในหนังสือ โดยมีการยกตัวอย่าง แบบทดสอบ และแบบฝึกหัด

ด้านความต้องการในวิธีการสอนหรือกิจกรรมการสอนอื่น ๆ ของนักศึกษา คือต้องการให้ผู้สอนใช้เกมหรือสื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย สนุกสนาน ไม่เครียด และไม่น่าเบื่อ โดยจากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะถึงนักวิจัยหรือผู้สนใจ สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการทำวิจัยเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ ต่อไป โดยสามารถทำการวิจัยในพื้นที่จังหวัดหรือเขตภูมิภาคอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลและผลการวิจัยที่หลากหลายและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะถึงหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา รวมถึงครูอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ สามารถนำผลงานวิจัยไปวางแผน ปรับปรุง ออกแบบ หรือจัดทำหลักสูตร หรือแผนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์ให้กับเยาวชนไทยให้ได้มาตรฐานและให้สอดคล้องกับความต้องการและความพึงพอใจของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาขีดความสามารถทางภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน และเพิ่มศักยภาพด้านภาษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ต่อยอดให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงแรงงาน. (2555). แผนพัฒนากำลังคนในระดับประเทศ พ.ศ. 2555 – 2559.

กรุงเทพมหานคร: สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล.

กลุ่มงานหลักสูตรและพัฒนาคณาจารย์. (2558). รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับ

หลักสูตรระดับปริญญาตรี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

กองบริการการศึกษา. (2563). จำนวนนักศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 กลุ่มงาน

ทะเบียนและสถิตินักศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

กาโสม หมดเด็น. (2559). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต. สาขาวิชาศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เกวลี ผังดี และพิมพ์รดา ครองยุติ. (2556). ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ใน วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS.

กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนสามัญปิซิโนสอาร์แอนด์ดี.

- นันทนัช ตนบุญ. (2560). วิเคราะห์แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ณ มหาวิทยาลัย
มาลายา ประเทศมาเลเซีย และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย รายงานสืบเนื่องจากการ
ประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4. กำแพงเพชร: สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร.
- บัณฑิต อนุญาหงส์. (2559). ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา
ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่น. Veridian E - Journal ฉบับภาษาไทย สาขา
มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11(1), 3716 - 3734.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2559). สกอ.เอาจริง! คลอดประกาศบังคับมหาลัยทดสอบภาษาอังกฤษ น.ศ.
ก่อนจบ ใฝ่ผลสอบในทรานสคริปต์. เรียกใช้เมื่อ 16 เมษายน 2559 จาก
http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1461057644.
- เยาวลักษณ์ ยิ้มอ่อน. (2557). การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพของบัณฑิตไทยในเขต
กรุงเทพมหานคร. วารสารปัญญาวิวัฒน์, 5(2), 191 - 204.